

A la conferència "Chachapoyas, els habitants de la selva nuvolosa", la Dra. Ariadna Baulenas va explicar com, entre els anys 700 i 1500, va haver un desplaçament de població a la selva alta dels Andes peruans, entre 2 i 3000 m d'alçada, en un terreny de parets molt verticals i vegetació exuberant. Vivien en assentaments independents i fortificats, on es conserven sitges circulars de pedra. El més conegut és el de Kuélap, sobre una gran plataforma artificial de 450 Ha. El nom Chachapoya ve de sacha (bosc) i shuyu (núvol). El seu art és bastant pobre, però són remarcables els seus mausoleus i sarcòfags mortuoris, incrustats a les parets de la muntanya, en balms altes molt inaccessibles. És famós el de Laguna de los Cóndores. Els sarcòfags representen figures humanes i les despulles estan momificades a la seva base, sempre assegudes, amb els colzes als genolls i les mans a les galtes. És curiós saber que van inspirar el quadre Eva bretona, de Gauguin, net de peruana, i la cara del famós El Crit, de Munch, que van veure una d'aquestes mòlies a l'exposició de París de 1889.